

Mærker paa Land, vil det vistnok være let for Sandgraverne at vogte sig for at komme Eie= dommene for nær. Med Hensyn til, hvad den ærede 3die Landstingsmand for 8de Kreds (Nørgaard) nylig har bemærket, skal jeg tillade mig at udtale den Tro, at han noget har misforstaaet Sagen. Der er i nærværende Sag slet ikke Spørgsmaal om Gruusgravning paa fast Land, som han kaldte det, der er ikke sjer= neste Tanke om 'at ville berøre Forordn. af 13de December 1793 § 16 og Forordn. af 4de Juli 1845 eller borttage den Ret, som ved disse Lovbud er givet til at benytte Sand og Gruus paa Landet, vel at mærke mod Erstatning. Der er i nærværende Sagen og alene Spørgsmaal om Forstranden og om Værn og Beskyttelse mod den Fare, Sand- og Gruusgravning paa Forstranden bevirker, at Haybun= den bliver dybere, og derved Bølgebevægelsen stærkere, og at paa den Maade Strænderne og Fastlandet, for at bruge den ærede Landstingsmands eget Udtryk, trues med Ruin, med at styrte sammen. De tidligere Lovbestemmelser, der hjemle Afgang til at hente Gruus og Sand til Veiene, har Lovudkastet Intet at gjøre med.

Indenrigsministeren: Jeg skal kun, for at undgaae Misforstaaelse, sige, at jeg troer, at det ligesaa lidt laae i mine Ord som i min Tanke, at jeg vilde beklage mig over, at jeg ikke var tilkaldt til nogen Conference. Det berøer naturligviis aldeles paa Udvalgene selv, om de ville conferere med en Minister eller ikke; men jeg har ikke kunnet opfatte det som en Indbydelse til en Conference, at der er leveret mig et Exemplar af Betænkningen. Om en Conference skal finde Sted, er jo, som sagt, Noget, der ganske staaer til Udvalget; den kan undertiden bidrage til at forlorie Forhandlingen her i Salen, men er jo ikke forestrevet hverken ved Forsatningen eller ved Forretningsordenen. Hvad Sagen selv angaaer, er det ganske vist, at begge Lovforslag ere almindelige i den Forstand, at de kunne bringes til Anvendelse overalt; men efter Regjeringens oprindelige Lovudkast vil der aldrig blive Tale om en Anvendelse af samme, uden hvor det i Anledning af et foreliggende Tilfælde gjøres behov, hvor=

imod der efter Udvalgets Forslag indstiftes ikke blot Synsmænd, men ogsaa Overlynsmand overalt, hvor det findes fornødent. Den ærede Ordfører henviste mig til Forordningen om Bandymsmænd; men det var et uheldigt Exempel, han valgte, forsaavidt det skulde støtte hans Anskuelse, thi, saavidt jeg veed, er der efter denne Forordning udvalgt Synsmænd i samtlige Sogne. I nærværende Tilfælde er der naturligviis kun Tale om at vælge dem i de Sogne, der grændse til Kysten; men det vilde dog baade blive et kostbart og et besværligt Apparat, hvis Sogneforstanderskaberne skulde sættes i Bevægelse i alle disse Sogne hvert tredje Aar for at vælge Synsmænd og Overlynsmænd, slyndt maaskee kun de færreste af dem vilde komme til Anvendelse. Min Op= position i dette Tilfælde staaer just i fuld Samklang med, hvad jeg jævnligt har haft Leilighed til at gjøre gjældende, idet jeg oftere har advaret imod den Overbeholdelse af Borgerne, der finder Sted gennem det uforholdsmæssig store Antal af Bestillingsmænd, der findes, og som, naar man vilde opregne dem alle, vilde løbe op til en utrolig Mængde, og hvilken det navnlig er værd at tage Hensyn til, naar det gjælder Saadant, som skal gjentage sig i saa stort Antal, som f. Ex. omkring i alle Sognene. Jeg troer, at det er urigtigt at bebyrde baade de enkelte Mænd og Sogneforstanderskaberne med alle disse ørkesløse Forretninger, da det ikke er ligefrem paabudt af Nødvendighed. Hvis man havde foreslaaet istedetfor Landvæsencommissairer Bandymsmænd, vilde Sagen have stillet sig ganske anderledes, thi saadanne findes allerede. Jeg troer, at disse Sager ere bedre og sikrere nedlagte i Landvæsencommissionernes Haand, og at den Omstændighed, at disse ere lidt dyrere, ikke kan være en afgjørende Grund, har jeg søgt at retfærdiggjøre. Jeg kan ikke forstaae, at man vedblivende omtaler Landvæsencommissionernes overmaade store Kostbarhed, og allermindst ved et Forhold som dette, hvor det dog — den ærede Ordfører tillade mig vedblivende at paa= staae det — kun er en exceptionel Beskyttelse; hvis ikke kunde Lovgivningen ligefrem fredlyse en Kyststrækning; men det er jo ikke foreslaaet. Det er en exceptionel Gunst, som vises dem,